

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

на поклик
„Червоної
Суботи“

Вдвічі більше

Хоч сьогодні готові ви-
йти в поле механізатори
комсомольсько-молодіж-
ного колективу, що створе-
ний у тракторній бригаді
колгоспу імені Фрунзе.
Вони першими в господар-
стві відремонтували всю
техніку, перевірили її го-
товність, взяли участь у
складанні графіків весня-
но-польових робіт, вже
створили 4 екіпажі агрега-
тів, які працюватимуть на
сібці. Іх очолюють молоді
комуністи В. Ястремський
та Н. Настасієнко, а та-
кож досвідчені тракторис-

ти, наставники молоді
П. Буран та І. Мигрофанов.
Підтримавши ініціативу
москвичів провести 17
квітня Всесоюзний кому-
ністичний суботник, сіл-
ські зобов'язалися ознайо-
вати цей день ударною
працею, посіявши пізні
технічні культури на 120-
гектарній площі при ден-
ній нормі виробітку 60 гек-
тарів.

Якщо ж погода стане на
заваді сібці, то члени КМК
визначили ще один обсяг
робіт (вдвічі більший від
звичайного), який вони
зможуть виконати у май-
стерні під час суботника.

С. КРАВЕЦЬ,
інструктор Ульяновсь-
кого райкому ЛКСМУ.

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 березня 1982 року

№ 31 (3071)

Ціна
2 коп

ЗВЕРНЕННЯ

БРИГАДИ ТОКАРІВ МЕХАНОСКЛАДАЛЬ-
НОГО ЦЕХУ № 1 ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА
ЗІРКА» ДО ВСІХ МОЛОДИХ РОБІТНИ-
КІВ МІСТА КІРОВОГРАДА

Готуючи трудові дарунки XIX з'їзду
ВЛКСМ, XXIV з'їзду комсомолу України,
6-річчю утворення СРСР, ми, члени
комсомольсько-молодіжної бригади то-
карів механоскладального цеху № 1 за-
воду «Червона зірка» (бригадир Леонід
Бесбошко), зобов'язалися до славного
ювілею союзу наших республік виконати
виробничий план двох з половиною ро-
ків, а п'ятирічку завершити за чотири
роки.

Як ми збираємося вилити задум у
життя? Вдосконалюючи технологію і ор-
ганізацію праці, використовуючи кожну
хвилину робочого часу, підвищимо про-
дуктивність праці на 5 процентів. Кожен
член колективу поставив собі за мету —
працювати з особистим клеймом. Це га-
рантуватиме високу якість продукції,
яку ми випускаємо, полегшить роботу
відділу технічного контролю.

Наш колектив ділом відгукується на
заклик XXVI з'їзду КПРС — «Економіка
повинна бути економною»: ми відкрі-
паємо особистий рахунок економії
бригади, заощадимо річного інстру-
менту на 200 карбованців.

Колектив зобов'язується взяти активну
участь у русі «Працювати без відстаю-
чих», у найближчий час завоювати зван-
ня бригади комуністичної праці.

Іти попереду, бути взірцем можуть
тільки висококваліфіковані спеціалісти,
тому ми даємо слово підвищити свою
професійну кваліфікацію на один роз-
ряд.

Ефективність роботи колективу знач-

ною мірою залежатиме від рівня трудо-
вої дисципліни кожного молодого ро-
бітника. Право називатись бригадою
зразкової дисципліни, за яке ми боро-
мось, дозволить до нуля звести трудову
небосдатність токарів.

У своїх зобов'язаннях ми записали ще
ряд пунктів, які дадуть нам право носи-
ти високе звання бригади комуністичної
праці:

— кожен член колективу буде дома-
гатися, щоб його робоче місце стало
зразковим по культурі виробництва;

— бригада береться навчити професії
токаря одного молодого робітника;

— всі члени колективу братимуть ак-
тивну участь у конкурсах професійної
майстерності, виборюватимуть звання
«Кращий по професії»;

— носити значок ГПО — почесно і
престижно;

— ми братимемо активну участь у
громадському житті цеху і заводу;

— щороку кожен член колективу від-
працює на суботниках 26 годин, заробле-
ні гроші відправимо у Фонд миру.

Ми звертаємось до всіх комсомольсь-
ко-молодіжних колективів, молодих ро-
бітників міста: ширше розгортайте со-
ціалістичне змагання за дострокове ви-
конання завдань 1982 року і одинадця-
тої п'ятирічки. Хай кожен трудовий день
стане днем найвищої продуктивності
праці. Хай кожен молодий робітник, ін-
женер зробить свій гідний внесок у ви-
конання величезних рішень XXVI з'їзду
КПРС.

Другий рік механізована комсомольсько-молодіж-
на ланка Бориса Антонока вирощуватиме цукрові бу-
ряки за індустріальною технологією. Турботою про
майбутній урожай живуть нині молоді механізатори.
Перевірка готовності ґрунтообробного знаряддя, не-
робослабність агрегатів, досконале вивчення передо-
вих агроприймів — ось чим заповнені сьогодні тру-
дові будні механізованої ланки. До виходу в поле за-
лишилося небагато часу, тож польові роботи хлопці
з тракторної бригади № 3 готуються зустріти у все-
озброєнні.

НОВЕ ОСВОЮВАТИ МОЛОДИМ

КЛУБ—400

Сьогодні одне з най-
важливіших наших за-
дань — впровадження
індустріальної технології
вирощування сільсько-
господарських культур.
За ланкою закріплено
150 гектарів, відведених
під буряки. Минулого ро-
ку ми вперше спробували
вирощувати корені за ін-
дустріальною технологі-
єю. І хоча досвіду було
обмаль, відповідної тех-
ніки теж, але кожен із
40 гектарів поля, на яких
ми застосували передові
агроприйоми, дав 216-
центовий урожай. Це
більше, ніж віддача гек-
тарів, де буряки вирощу-
вали за старим мето-
дом. Сам я виконував
одну з найважливіших
операцій — вносив у
ґрунт гербіциди. Анатолій
Кравченко і Микола
Дереча висівали насіння.
Восени наше бурякове

поле було не таке за-
бур'янене, як інші. За-
трати ручної праці були
меншими, що здешевило
продукцію. Якби у нас
була ще необхідна техні-
ка, урожай ми збрали б
раніше.

Недавно я повернувся
з семінару буряководів,
який відбувся в Києві.
Побачене і почуте там
ще раз переконливо за-
свідчило: майбутнє —
тільки за індустріальною
технологією. Нова техні-
ка, з якою ми познайо-
милися на ВДНГ УРСР,
безперечно, дасть змогу
звести до мінімуму руч-
ну працю. Агрегат, яким
віносять гербіциди, має
ширину захвату 9,15 мет-
ра. Я ж бачив машини,
що дозволяють не робити
ти по ширині захвату в
20 метрів. Вони допомо-
жуть буряководам ус-
пійніше, швидше вико-

нувати важливий агро-
прийм. Проріджувачі
для формування густоти
рослин, нові ґрикозби-
ральні машини, буряко-
збиральні комбайни —
все це незабаром приде
и колгоспи на допомогу
буряководам. Та мало
мати нову техніку. Необ-
хідні ґрунтові знання
передової технології, ад-
же найменші порушення
технологічного циклу не-
одмінно позначатимся на
кінцевих результатах.

У нашій ланці сім чо-
ловік. Всі вони пройшли
відповідний курс агро-
навчання, підготувалися
до польових робіт. Цього
року цукрові буряки
вирощуватимемо за ін-
дустріальною технологі-
єю на 150 гектарах.
ґрунтообробне знаряддя,
лії сівалки, містять трак-
торів готові хоч сьогодні
до роботи. Євген Семе-
новіч Кришня, Іван Ти-
хонюк, Величко, моло-
дий комуніст Микола
Кострицький, Микола
Нісра, Микола Дереча
розпитували мене про
семінар у Києві, цікави-
лися роботою буряково-
дів з інших областей.

У нашому колгоспі сім
ланок вирощуватимуть
цукрові буряки за інду-
стріальною технологією.
Боротьба за першість
буде напруженою. Наш
КМК прагне стати чле-
ном «Клубу-400».

Б. АНТОНЮК,
ланковий механізо-
ваної ланки по вирощуванню цукрових
буряків колгоспу
«Іскра».
Олександрівський
район.

60-РІЧЧЮ СРСР — 60 УДАРНИХ ТИЖНІВ

Надійний лідер

Постійний лідер соці-
алістичного змагання серед
КМК Петрівського району
— комсомольсько-моло-
діжний колектив Валенти-
ни Андрусак із філіалу
виробничого твійного об-
'єднання «Україна». Дівча-
та постійно працюють із
впередженням виробни-
чого графіка. За лютий вони
виробили продукції на
45 тисяч карбованців про-
ти 37 тисяч за планом.
Приклад у роботі подають
швачки Вікторія Лисенко,
Любов Горбанець, Марія
Криносенко та інші.

У рік знаменної дати —
60-річчя утворення СРСР
— дівчата вирішили пра-
цювати якнайпродуктивні-
ше. «Кожну робочу хвили-
ну — роботі» — під таким
дев'язом трудяться швачки.
За період ударної вахти
виробничий зобов'язали-
ся зекономити значну кіль-

кість матеріалів, підвищи-
ти свою кваліфікацію, що
стане запорукою успіш-
ної роботи.

М. ПОСВИСТАК.

Здадуть достроково

Із кожним роком все
більше забудовується Боб-
риниць. Незабаром жителі
міста порадує нова
споруда районного вузла
зв'язку. Із введенням його
в експлуатацію поліпшати-
ся умови роботи зв'язків-
ців, збільшиться кількість
поштових операцій, макси-
мальні зручності будуть
створені для відвідувачів.

Нині тут закінчує опо-
ряджувальні роботи ком-
сомольсько-молодіжний
колектив малярів Майї
Мусієнко з НКМ-137. Ден-
ні норми кожні із дванад-
цяти дівчат виконує, як пра-

вило, на 130—150 процен-
тів. Цьому сприяє висока
кваліфікація виробни-
ць, кожна з яких має
суміжну професію. На-
ступні з'їзди комсомолу
колектив зустрічає удар-
ною працею. Високопро-
дуктивно попрацювати ви-
рішили дівчата і на субот-
нику. Зароблені в цей день
кошти (тисячу карбован-
ців) будуть перераховані
у Фонд миру.

Ставши на ударну тру-
дову вахту, присвячену
60-річчю СРСР, кожна
робітниця переглянула
особисті соціалістичні зо-
бов'язання в бік їх підви-
щення. На багатьох будо-
вах працюватимуть маля-
ри протягом року. Сьогод-
нішня їхня турбота — до-
строково завершити робо-
ту на районному вузлі
зв'язку.

До початку квітня він
обслужить перших відві-
дувачів, — заповнила керів-
ник КМК М. Мусієнко.

Л. АРМАШОВ.

Шоферу Олександрівської сільгосптехніки Євгену ШЕСТАКОВУ доводиться
перевозити різні вантажі. Робить це він старанно, сумлінно, бо любить шо-
ферську спеціальність. За це молодого водія поважають товариші, для них
Євген — взірць.

Фот. С. АНДРУСЕНЧА.

СТОРИНКА ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КП»

Підвищуємо дієвість

У виконанні планів одиначення п'ятирічки, у зміцненні трудової дисципліни молоді, вихованні відповідальності кожного працівника за доручену справу значну роль відіграє чітка робота «комсомольських прожекторів».

У Знам'янському районі вони вибрали правильний напрям своєї діяльності: виявлення недоліків, вичерпання причин, що їх породжують, розробка шляхів їх ліквідації.

Приміром, у живих автопарк не виконував плану перевезень зерна на елеватор. Штаб «КП» цього підприємства з допомогою активістів встановив контроль на дорогах, створив комсомольські пости на полях, токах багатьох господарств району. Виявлялося, що в деяких колгоспах автомашини повільно завантажують, частини автомобілів виїжджає на лінійку без причепів. Усе це приводило до зривів виробничих планів. Результати рейдів були розглянуті на виробничих нарадах, вироблені рішення допомогли позбутися недоліків.

Минулого року міський штаб «Комсомольського прожектора» провів двадцять вісім рейдів. Усі вони проходили під девізом «Економіка повинна бути ефективною». В колгоспі «Дружба» «прожектористи» виявили нераціональне використання електроенергії. Результат рейду — конкретні заходи, які покращили край подібним фактам.

У виконанні планів одиначення п'ятирічки, у зміцненні трудової дисципліни молоді, вихованні відповідальності кожного працівника за доручену справу значну роль відіграє чітка робота «комсомольських прожекторів».

Ефективно вирішувати складні проблеми штаб «Комсомольського прожектора» може лише у тісній взаємодії з групами народного контролю. Як правило, всі штаби «КП» так і працюють.

Чимало невикористаних резервів, прихованих можливостей є у сфері сільськогосподарського виробництва. Сільське господарство у нашому районі, наприклад, найвищий споживач нафтопродуктів. Більше 40 процентів дизельного палива, 37 процентів бензину споживають колгоспи, радгоспи, райсільгосптехніка. Річний ефект від економії лише одного процента цих нафтопродуктів складе десятки тисяч карбованців.

Спільний рейд міського штабу «КП» і комітету народного контролю показав, що не у всіх господарствах дбайливо використовують мастило. В колгоспі «Шлях до комунізму» бензин, солярка часто використовувались не за призначенням, не було контролю за їхнім зберіганням та розподілом. В результаті — значна перевитрата нафтопродуктів. Нині в цьому господарстві постійно контролюють витрати пального.

Рейди — найбільш ефективний метод роботи «прожектористів». Їх ми проводимо під час важливих кампаній: весняних польових робіт, заготівлі кормів, живих, підготовки до зими худоби. Активно працюють комсомольські штаби і пости «КП» колгоспів «Союз», «Родина», імені Леніна. А ось у колгоспах імені Шевченка, «Октябрь», імені Ульянова штаби «Комсомольського прожектора» недооцінюють роль рейдів, проводять їх вкрай-рідко, поверхово, забуваючи, що такий підхід до справи дає мало користі.

В. СИРОМ'ЯТНИКОВ,
секретар Знам'янського міського комсомолу.

ПРАЦЮВАТИ БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ

ШКОЛА
«ПРОЖЕКТОРИСТА»

Стабільна робота підприємства залежить від праці кожного робітника. Тому особливе значення має робота з відстаючими. Комсомольські організації, «прожектористи» повинні розвивати трудову і творчу активність молоді, соціалістичне змагання, сприяти підвищенню ефективності і якості праці, зміцнювати трудову дисципліну. Ця система заходів може становити комплексну програму дій комсомольського активу.

Як цю програму втілювати в життя? При комітеті комсомолу заводу, фабрики слід створити спеціальну комісію, яка проводитиме роботу з відстаючими. До складу комісії повинні ввійти комсомольські працівники і активісти, передовики виробництва, провідні спеціалісти економічних, виробничих, технічних служб. Члени комісії постійно аналізуватимуть результати роботи КМК, молодих робітників. Штабу «КП» підприємства, цеховим штабам треба регулярно вести спеціальні скрині контролю за виконанням норм виробітку, випуском високоякісної продукції, станом трудової і виробничої дисципліни, раціональним використанням робочого часу.

Такий контроль дозволить своєчасно виявляти причини відставання, оперативно ліквідувати їх. Робота без відстаючих передбачає насамперед випуск високоякісної продукції на кожному робочому місці. Дозорці підприєм-

ства суворо контролюють дотримання технологічної дисципліни, беруть шефство над операціями, в яких найчастіше повторюються дефекти.

Особливу роль відводиться «Комсомольському прожектору» в атестації і стандартизації продукції, розробці і впровадженні комплексних систем управління якістю продукції. «Прожектористи» повинні брати найактивнішу участь у діяльності атестаційних комісій і разом з технічними, виробничими службами підприємства стежити за тим, щоб з виробництва своєчасно знімалися вироби другої категорії якості.

Звичайно, одні «прожектористи» не зможуть втілювати в життя лозунг «Працювати без відстаючих». Це спільна справа адміністрації підприємства, парткому, профспілкової організації, ради наглядників, пропагандистів і агітаторів. Та молоді дозорці не повинні забувати, що розв'язання проблеми в значній мірі залежатиме і від їхньої діяльності.

РАЙОННІ І МІСЬКІ
ШТАБИ «КП»
ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ХТО ЯК ДБАЄ...

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. Колгосп «Україна» для проведення рейду районний штаб «Комсомольського прожектора» вибрав не випадково: господарство велике, багатогалузеве. А метою рейду була перевірка раціонального використання кормів на тваринницьких фермах.

Штаб побував на двох молочнотоварних фермах колгоспу. Результати перевірки виявилися поляризованими.

Перше, що повідомили молодим дозорцям на молочнотоварній фермі № 2, — не вистачає кормів. Та з побаченого прожектористи зробили висновок: ті корми, що доставляються на ферму, тваринники використовують до кілограма. Про це дбають і фуражири, і доярки, і завфермою. На проходах тут чисто якщо й губиться корм, то його відразу ж підбирають. Сухо і тепло в корівниках худобі; гностранспортер працює безвідмовно, доярки регулярно поновлюють підстилку.

Ефективно використовують і комбіновані корми, цю суміш сприяє безперерйна робота кормоцеху. Між доярками ще з минулого року розгорнулось ділове соціалістичне змагання за високу надой молока, за краще дотримання санітарного стану у приміщеннях. Щоденник змагання щодня повідомляє про результати. Тому й не дивно, що за підсумками другого місяця повідомляє про результати. Тому й не дивно, що за підсумками другого місяця повідомляє про результати. Тому й не дивно, що за підсумками другого місяця повідомляє про результати.

Тут працює десять молодих доярок. Вони виявляють бажання об'єднатись у комсомольсько-молодіжний колектив.

Зовсім інша картина постала перед членами штабу «КП» на МТФ № 4. Приміщення корівників старі, але ж хіба це привід для безладдя? Однак тут корми, яких і так не вистачає, можуть валитися на землю, і це нікого не тривожить: годівниця у багатьох місцях поламані, водогін часто виходить з ладу. Немає на фермі спеціального складу для концентрованих кормів, тому іноді їх невчасно доставляють тваринам. Антисанітарія — на кожному кроці. А через це і за виробничими показниками ферма — остання.

Результати рейду висвітлено в органі районного штабу «Комсомольського прожектора». Його наслідки стали предметом серйозної розмови на недавньому семінарі секретарів комсомольських організацій.

Вже давно зникли жителі Високих Байраків до «мовчазної» вітрини «Комсомольського прожектора». Схоже на те, що комітет комсомолу колгоспу імені Енгельса влаштовує така бездіяльність штабу «КП».

Фото В. ГРИБА.

ДЗВІНКИЙ капіж, веселі гомін птаства, ладіне сонце... Весна! Радісна пора пробудження природи, час хліборобських мрій і сподівань. А для тваринників це пора року водночас і нелегка. Нелегка, бо вичерпуються кормові запаси, бо втрачає фураж свою поживність. Є й інші труднощі. Петро Морква, молодий чабан колгоспу імені Енгельса

Минулого року колгосп, котрий, до речі, спеціалізується на візкарстві, добився лише 93 процентів виходу молодняка, «провалив» і плани по продажу державі возни. За січень-лютий нинішнього року від 2710 візцематок було одержано 1895 ягнят.

Пояснити такий стан справ неважко. У господарстві слабка кормова

й Валентина Жабняк — 166 кілограмів.

— На більше годі й сподіватися, — розповідала Валентина. — Середньодобовий надій рідко коли перевищує 5 кілограмів, кормів стає все менше.

Зає М. В. Герасимов дивився у майбутнє з упевненістю:

— Через кілька днів доїтимемо по 5,4—5,5 кілограма...

І жодного слова пояснення. Може, зібрався на решті керівники колгоспу пустити в дію молокопрод, а може, кормоцеху почне працювати на повну потужність? Хто знає...

Через кілька днів зателефонували ми в Високі Байраки і здивувалися, дізнавшись, що надой в колгоспі залишилися на тому ж самому, низькому рівні. Так, упевненість — риса хороша, але ж вона повинна і підкріплюватися практичними діями.

Фактів безгосподарності було виявлено немало. Дізнаю, чому ж мовчимо про них «Комсомольський прожектор» колгоспу?

Того дня побували ми і в колгоспі імені Шевченка. І там продуктивність громадського стада низька, турбота комітету комсомолу про тваринництво відчувається більше на словах, ніж на ділі. Чи не тому й молоді, закінчивши школу, не поспішає на ферми, а віддає перевагу місту? Характерний штрих: в минулому році комітет комсомолу колгоспу імені Шевченка жодного разу не розглядав питань, пов'язаних із розвитком громадського тваринництва.

Рейдова бригада «Дозорця».

ПРОГНОЗИ

РЕЙД «ДОЗОРЦЯ»

І КУРЬОЗИ

Кіровоградського району, напівжартома розповідає, що найвагоміша прикмета приходу весни для нього... гумові чоботи.

— Без цього взуття зараз назряд чи можна ступити на подвір'я комплексу, — скаржився хлопець.

Справді, нелегка праця у колгоспних чабанів. Уже в лютому, коли почалися окоти овець, перейшли вони на цілодобове чергування. Додалися й інші клопоти: доставка молока від молочнотоварної ферми, виповнення молодняка. І все врочну, за порівняно невисоку плату.

Заробіток візкарів повністю залежить від кількості збереженого молодняка і зданої державі вовни, — пояснив завідувачий комплексом Віктор Гончаров, котрий нагодився на розмову. — Ми ж планів поки що не виконуємо...

база, що й позначається на продуктивності. Проте не менш впливає на результати і низький рівень організації праці. Про це свідчить хоча б той факт, що на комплекс не організували централізованого заведення молока для випоювання ягнят. Нерідко й корми достачаються з перебоєм.

Побували ми й на іншій фермі колгоспу — молочнотварній. Там щойно відбулося нагородження переможців соціалістичного змагання доярок за лютий. Поздоровлення голозного зоотехніка господарства Миколи Васильовича Герасимова приймала Ганна Кирилівна Янезська. Проте назряд чи лишилася достігнена трудівниця задоволеною своїм результатом — 191 кілограм — (стільки надійла вона молока від однієї корови). Незисокий результат мала

У твоїх, друже, піонерських загонах і дружинних нині особливо напружена пора: повним ходом йде активна підготовка до святкування ювілею піонерії. Що не день — то цікаві збори загонів, нові зустрічі, відкриття на маршрутах Всесоюзного піонерського маршу «Піонери всієї країни справі Леніна вірні».

Сьогодні ми познайомимо тебе з одним із перших юних лєнінців області Анатолієм Андрійовичем КАСУРКІНИМ, якому пов'язали піонерський галстук 56 років тому.

Ось його розповідь.

НАЙКРАЩІ РОКИ МОЇ

До 60-річчя з дня народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

За моїми плечима шістьдесят сім прожитих років. Оглядаючись, бувають гіркі хвилини, бо ріс без батьків; подарувало мені життя немало й радощів. Ніколи не забуду того дня, коли мене прийняли в піонери. Це було якраз у дні святкування дев'ятої річниці Великого Жовтня.

З гордістю я носив піонерський галстук. Не розлучався з ним навіть тоді, коли старший брат забрав мене до себе у село Ладичинку, де мені доводилося заробляти на хліб у куркулів...

Одного вечора до нашої хати завітав святий дід Савва Пилипівський і запитав мене:

— Ти піонер?
— Так, — відповідаю.
— То прочитай мені, що отут пишуть. І він розгорнув переді мною республіканську газету «Радянське село», де друкувався роман Андрія Головка «Бур'ян».

Доля Давида Мотузки й мене схиливала до глибокої душі. Я не знав, де дідуся бере газети, але щовечора ми продовжували читання. Поголос про це швидко облетів село. Збори вже десятки людей збиралися послухати про мужню боротьбу Мотузки з куркулями за утвердження Радянської влади.

Не знаю, чи за ці читання, чи, може, за активну участь у збиранні металолітуму мене запросили в райком комсомолу і сказали:

— Пошлемо тебе, хлопче, в Харків на перший Всеукраїнський зліт піонерів. Хочеш бути делегатом?

Чому ж не хотіти? Але боязко: я ще не бував далі любимої Ятрані. А тут море людей, аж голова йшла обертом. Трамваї, електричні лампочки, високі будинки... І все це вперше. Нас, делегатів, забрали до себе додому робітники великих заводів, залізничники. Я жив у сім'ї залізничника, де мене зустріли як рідного.

Зліт піонерів відкрився в театрі імені Шевченка. Ми дружно вітали нарядом освіти республіки М. О. Скрипника. Ного першого й прийняли в почесні піонери. Зліт тривав сім днів. Але це не були суцільні засідання, доповіді, промови. Ми побачили зразкові школи, дитячі спортивні майданчики, літні табори. Побували на зльоті «Серп і молот», де озайомлювали з виготовленням боріні і молотарок. Вперше в житті я потрапив у цирк. Враженням не було кінця.

А ще нашу округу делегати прийняв Голова Радаркому республіки В. Я. Чубар. Відбулася сердечна розмова. Влас Якович цікавився, як ми живемо, вчимося, чим захоплюємося.

В останній день зльоту на одній з центральних площ міста відбувся парад делегатів зльоту і піонерів Харкова. Тоді я дізнався, що став делегатом і Всесоюзного зльоту піонерів...

Після повернення додому на мене чекала величезна робота. Я мав розповідати про свої враження якомога більшій аудиторії школярів. Мені виділили спеціальний кімнатний транспорт. За маршрутом Голованівськ — Перегонівка — Підвисоке — Покотилівка я відвідував школи, розповідав про зльоти піонерів у Харкові і Москві, про ті завдання, що стоять перед червоногастуновою юністю. Знаю, після цих зустрічей ряди піонерських дружин значно зросли.

Всесоюзний зліт ордену почесній піонерській організації імені В. І. Леніна — 60. Всі післяжовтєві покоління радянських людей пройшли в цій школі ідейного гарту, школу любові до рідної Вітчизни, відданості Комуністичній партії. Міцніти їм, добиватися всіх нових і нових успіхів!

А. КАСУРКІН,
персональний пенсіонер, делегат I Всеукраїнського і Всесоюзного зльотів піонерів.
с.м.т. Голованівськ.

ЦЕ ЧАРІВНЕ ПОЕТИЧНЕ СЛОВО

Нещодавно у Мало-Висківській середній школі № 3 імені В. І. Леніна святкували 15-річчя учнівської літературної студії «Світанок».

В актовому залі десятиріччя зібрався учні, які кохаються в поетичному слові, вчителі, гості. Урочисте засідання студії відкрив директор школи

Г. М. Перебийніс. Про роботу «Світанку» розповіла керівник літературної студії десятикласниця Вікторія Загорюк.

У березні 1967 року на честь 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції всі існуючі на той час у школі літературні секції злилися у єдину літературну студію «Світанок». Це був світанок масового захоплення художнім словом, творчості початківців. І ось уже п'ятнадцять років

ці світанкові промені зіграють теплом високих почуттів усіх, хто любить літературу і її засобами висловлює свою відданість Батьківщині, свою любов до рідного краю і його славних людей, до своєї школи.

У віршах світанківців, цих перших неспіливих паростках великих почуттів ззелічуться наш, радянський спосіб життя, відчувається жива робота над словом. Цікаво те, що в школі

буквально в кожному класі є свої поети. Чи не найбільше їх у п'ятому «Б». Із задоволенням присутні послухали вірші Ірини Мартинюк, Олени Бондаренко, Сергія Щербини, Люди Нечитайло, Тани Андрюшко, Світлани Соколовської та багатьох інших.

Кілька власних поетичних творів прочитав і Григорій Михайлович Перебийніс.

Із закликом до членів літературної студії «Світанок» пізнавати красу слова звернулася учениця сьомого класу Тана Чуян.

Т. БОРИСОВА.

▲ Спортивний випуск «Молодого комунара»

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

НАБЛИЖЕННЯ ДО ВИСОТИ

У Запоріжжі відбулася відкрита першість області з настільного тенісу. Серед представників малої ракетки, а їх було більше ста, свою майстерність демонстрували і вихованці тренерів Євгена Яковича та Євгена Степанова з Кіровоградської ДЮСШ № 3. Восьмикласниця середньої школи № 14 Тетяна Подольна тут була першою, а учень сьомого класу СШ № 11 Володимир Просія — другим.

Обом вони 1983 року народження, вже мають перший спортивний розряд. До речі, на всесоюзному турнірі у Горькому з цього виду спорту Т. Подольна також не мала собі рівних, а її однокласниця першорозрядниця Олена Колошечкина виборола «бронзу».

В. ТВЕРДОСТУП,
інструктор відділу культурно-масової і фізкультурної роботи обкомпрофспради.

НАЙСИЛЬНІШІ ГОСПОДАРИ

Першість області з настільного тенісу серед вихованців відділень дитячо-юнацьких спортивних шкіл відділу народної освіти відбулася в приміщенні ДЮСШ № 3 обласного центру.

Чемпіонські титули завоювали кандидати у майстри спорту з Кіровограда Вікторія Куріленко та Віктор Шевченко.

І в командному заліку не мали собі рівних організатори турніру — представники малої ракетки з ДЮСШ № 3 (тренер Євген Степанов). Другими призерами стали тенісисти з м. Доманської, третіми — зобринчани.

Т. ПАНТЕЛЕЙЧУК.

СТЕНДОВА СТІЛЬБА

Призери — із сім'ї Вільних

44 спортсмени з Кіровограда, Маломислівського, Олександрівського, Ново-

ЛЕСКА АТЛЕТИКА. У Донецьку відбулася першість Всесоюзної ради ДСТ профспілок з легкої атлетики у закритих приміщеннях. У складі збірної колективу авангардівців республіки виступали і вихованці кіровоградського тренера В. К. Іванця із спортклубу «Зірка».

Срібним призером у потрійному стрибку став майстер спорту СРСР Леонід Левченко. Його результат — 16 метрів 35 сантиметрів. Бронзову нагороду в бігу на 800 метрів здобув кандидат у майстри спорту Віктор Легких (1 хвилина 55,2 секунди). Дистанцію 1500 метрів за 4 хвилини 51 секунду подолати майстер спорту Ольга Демська (четверте місце).

БОРТЬБА ДЗЮ-ДО. Чемпіонат області з цього виду спорту два дні проходив у спортивному комплексі ДЮСШ обласного центру.

У командному заліку не мали собі рівних борці обласної ради ДСТ «Динамо».

БОРТЬБА САМБО. Спортсмени Кіровограда повернулися з Івано-Франківська, де брали участь у

На знімку: учениця Кіровоградської СШ № 5 Вікторія АНДРІЯШЕНКО. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

мисгородського та Новоукраїнського районів взяли участь у першості області зі стенової стрільби.

На трайнішому етапі перше місце виборов майстер спорту Ігор Вільний, а на круглому не мав собі рівних його старший брат Валерій. В групі юнаків переміг у комплексному заліку наймолодший із сім'ї Вільних — шестикласник Кіровоградської СШ № 4 Вадим Вільний.

змаганнях на Кубок УРСР. Командою вони зайняли шосте місце. В особистому заліку найкращий результат у динаміці Миколи Казанцева. Він виборов золоту нагороду. А представник обласної «Колоса» Сергій Гершов був третім.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА. Юні гімнастки ДЮСШ обласного центру запросили на матч зусстрі своїх ровесників із Кривого Рогу, Херсона і міста Лубни (Полтавська область). Змагання проходили за програмою кандидатів у майстри спорту. Під час цього турніру найкращі оцінки отримали вихованці кіровоградських тренерів Е. Нечая, Л. Яковської, О. Солохи та С. Куценко. У перших рядках турнірної таблиці записані імена Наталії Задорожної, Валентини Шевченко, Вікторії Андріашенко та Світлани Колісник, які перемогли в гімнастичному багатоборстві.

На знімку: учениця Кіровоградської СШ № 5 Вікторія АНДРІЯШЕНКО. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

АНКЕТА «МК»

ДЕСЯТЬ літ уже діє новий Всесоюзний фізкультурний комплекс ГПО. Він став програмною і нормативною основою радянської системи фізичного виховання. Більшість юнаків і дівчат активно включилися у складання нормативів комплексу. Проте на місцях ще трапляються випадки формального ставлення до впровадження в дію ГПО. Отож ми й просимо тебе, друже, відповісти на запитання нашої анкети:

КОЛИ ТИ НА СТАРТІ?

1. Скільки разів на тиждень тренуєшся за програмою нормативів комплексу ГПО?

2. Яку позицію займаєш щодо організації змагань з багатоборства ГПО комітет комсомолу?

3. Скільки масових спортивних турнірів відбулося у твоєму колективі фізкультури цього року, яка кількість значків ГПО взяла участь у них, скільки підготовлено розрядників? Вкажи імена кращих, їхні результати.

4. Що заважає тобі і твоїм товаришам займатися фізкультурою і спортом?

5. Чи включився ти у підготовку після того, як отримав значок ГПО?

6. Що робиться в твоєму колективі фізкультурно-комсомольській організації для пропаганди фізкультури і спорту, нормативів і вимог комплексу ГПО?

7. Склавши нормативи ГПО, ти мав ще й виконати вимоги програми комплексу: засвоїти, зокрема, тему «Фізкультура і спорт в СРСР», скласти залік з цивільної оборони, громадської гігієни, здобути технічну спеціальність тощо. Як же визначився ти сам у цьому напрямі?

8. Коротко про себе: прізвище, ім'я, вік, де працюєш, вчишся. Кращі показники у видах спорту, зокрема, з багатоборства ГПО.

На запитання анкети просимо відповісти на окремому аркуші і надіслати його до редакції з поміткою «Анкета «МК» «Коли ти на старті?»

В. ТАТАРЧУК,
суддя першої категорії.

- ▲ Як осідпали мустанга
- ▲ Тимчасові мешканці шпаківень
- ▲ Лиско приятелює з кішкою

I TAKE БУВАЄ

Оселився в курнику

Звірятико, відоме з російських народних казок своїм хитрим і підступним характером, змінило властиву йому вдачу, подружилось з людьми. Лиско, як його назвали, опинився на подвір'ї шахтаря з Тореза Г. Андреева, оселився в курнику.

Завдяки грибку Григорій Петрович знайшов місце під час однієї з прогулянок у приміській лісопосадці. Відомо, що лиски люблять задімати лашки в розколотих деревах, і кава, підстроєний природою, мав обернутися бідою для звірка, який його не виручила людина.

Чимало часу і турбот знадобилося, щоб лашка не перетворилася на величезну «пастку». Тепер Лиско, який міцно прив'язаний до сім'ї старого грибка, закарбований улюбленим шахтарським селянином.

Всупереч побоюванням господарів, Лиско, який встиг перетворитися у красю з пишною шубою, мирно уживається з іншими тваринами, крім яких, він спокійно почував себе в товаристві нежданої сусіда. Зате лісовий гість став справжньою тріскою для мисливців і курців: вони зникли в усіх околицях.

О. ТАГУНОВ,
кор. РАТАУ.
Донецька область.

ДЕ НОЧУЄ ГОРОБЕЦЬ?

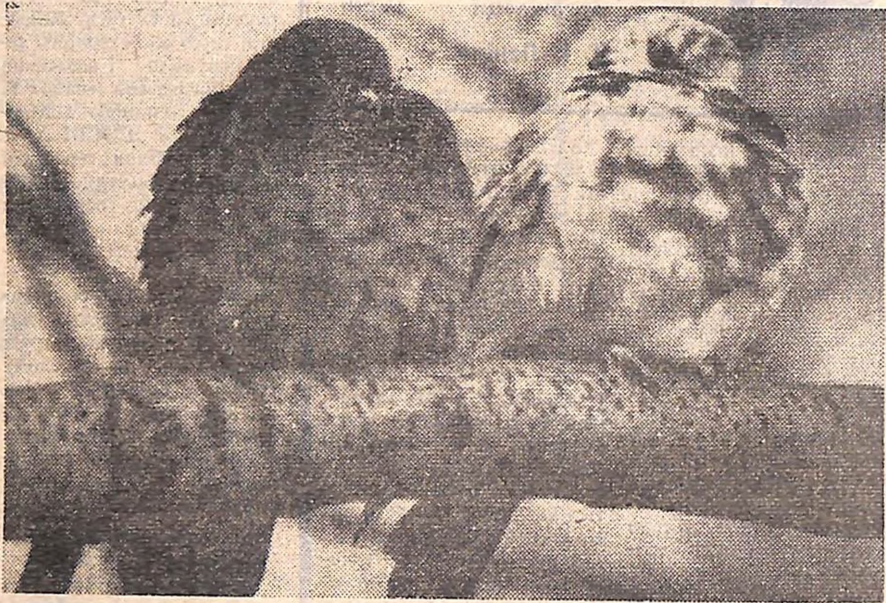
Весна все частіше нагадує про себе передзвонком крапель, які падають з дахів, сонячними теплотами промінцями і навіть дощами. Але вночі зима ще до бере дає про себе знати. І тоді птахам, що вдень несеся, купаючись у калюжах, скрутно. Горобці, шпаків, голуби, гави збираються у зграї і почують на деревах поміж високими будинками. Буває, що після дощу вдарить мороз, і тоді птахи примерзають до гілок, кригою вкривається їхнє пір'я і нерідко вони гинуть.

Але деякі птахи все ж рятуються. Горобці ховаються за вивісками нео-

пової реклами, окуповують спорожні шпаківні, земляні норки лаштків-берегів і золотистих щурок. Нерідко птахи залітають до приміщень. Так, ціла зграя горобців і досі мешкає під склінням кригого ринку в Кіровограді. Тут їм і тепло, і їжі вистає.

Важко в холодні березневі дні не тільки «міським» птахам, а й лісовим. Але й вони знаходять порятунків. Сови ховаються серед віт дубів, листя яких не опадає до весни, а тетеруки закопуються у сніг, якщо він ще є...

М. НОЖНОВ.
НА ЗНІМКУ: ХОЛОДНО!
ФОТО АВТОРА.

Олексин кінь

БУВАЛЬЩИНА

СТАРІЙ дід Олекса. Не здає вже роботи. Сидить лише на лавочці, гріється на сонечку. Зіпреться підборіддям на зчеплені пальці, що тримають ціпок, зігнеться так зручненько собі та й дивиться на шлях. Машини по ньому тільки гур-гур, шасть-шасть. Аж в очах мигтять. «А куряви й нема, — дивується дід Олекса. — Бруківка!» Перегода сердито спльовує. — «Машини! Хоч би тобі одна конячина!».

Дід Олекса все життя ходив біля коней. Знав, любив їх. Усіх любив. А найдужче свого Цигана. Нема вже його. Старий був та й здох. Дід Олекса не любить згадувати останнє, радше думає про того молоденького, норувистого жеребчика Цигана. Ніхто не міг його запрягти, окрім Олекси. Ще б пак — з народження біля нього, годував, напував, об'їжджав.

Кобила Віхола скільки раз кусала хлопчика. «Ревнувала, мабуть, — думає тепер дід Олекса. — А мої дисципліну любила».

Вони ж з Циганом таке, бувало, виробляли, що тільки луна розлягалася по луках. Іржали вдвох, бігали, брикалися. Олексі тоді сьомий рочок йшов. Легенький був, як пір'їна, а що вже спритний. Розбіжиться, та з розгону жеребчику на спину як плигне, обхопивши тепле пущу рученятами. Аж присяде Циган — чи з несподіванки, чи лоскотно йому. А тоді вже як понесе! Якби Олекса не знав, коли вчасно відче-

питися від коня, то не раз був би скаліченим конем.

Потім коли Циган уже орав, тягав солом у полі, він, звичайно, був сумирнішим. А може, то Олекса подорослішав: у десять років уже за плугом ходив...

Віддали коня у громадську стайню. Колективізація була. Батько сам відвів його. А Олекса ридма ридав, дарма, що півпарубком уже був. Та найдивніше, що вперше в житті кінь дався в чужі руки. Його відразу ж запрягли і кудись поїхали. І далі кінь покірно виконував усе, що його змушували.

Аж доки Олекса не прийшов на стайню. Циган поклав йому голову на плече, тихенько заіржав, поворушив губами. А очі були такі вологі й сумні...

Пішов Олекса, а кінь наче зуроченим став. Хропе, головою кидає з боку в бік, очі ледь не вилізуть з орбіт — нікого до себе не підпускає.

Постояв отак днів зо три, та й заслаб. Конюхи йому їсти — не їсть, пити — не п'є. Тоді й віддали Чудиним коня назад. Виходив його Олекса. Та вже так і не взяли Цигана до стайні.

Того ж літа почалася війна. А невдовзі фашисти були вже й в Оситняжці. Господарювали — тільки поросята кувкали та пір'я по вулицях літали. Прийшли і до Чудиних. Поліцаї привели. На коня позаздрились.

А Циган ніби відчув біду. Злий зробився — не підступитися. Німець — рудий, миршавий — довго лаяв червонопоких поліцаїв за те, що вони не могли справитися з конем. А тоді вихопив пістолет і кинувся на Олексу. Кінь так шарпнувся, що фашист ледь устиг відскочити вбік.

Та довелося-таки Олексі запрягти Цигана в grindжолі.

А через два дні кінь знову стояв під вікном Чудиних. Поранений, зморщений. Як довівся Олекса згодом, фашистський обоз, у якому йшов і Циган, розбили аж під Кричим Рогом. Як вискочив з тієї халепи кінь, як зумів вернутися — і досі не дотумкає дід Олекса.

А ще було... Затуманилися дідові очі, обвисли вуса. А він всміхається сам до себе, щось жебонить тихенько. І не помічає вже машин, що шляхом тільки гур-гур, шасть-шасть.

М. ЛИТВИНОВ.
м. Кіровоград.

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

КРИТЕРІЙ СЛОВА

В тиши и в грохоте стихий
Даются мне с трудом
и болью

Мои невзрачные стихи.
Я не сумел подняться
выше —

Моя вина, моя беда.
И голос мой был еле
слышен,

Хотя был искренен всегда.
Но жалко, таке зізнання з
уст молодих поетів почуєш
не часто.

Омріяне уявлення про те, що віршування — це рід легка і проста, стимулює початкувачів авторів опускати на три сторінки полігромаху і глибокодумно філософствувати про те, що весною небо синіє, а зимою сніг білий.

Ну, а коли порушується ритм вірша, то чому б не спотворити і саму мову: Не раз ще припаду губами

Ваших сирень, що сріблять
сивина.

А ось як поет намагається застерегти людей землі від ядерної катастрофи: Під мирним небом будить счастливый. Ведите себя только хорошо. Насварився пальчиком і... все.

Критерій художнього слова. Це не тільки глибока думка, художній образ, емоційне навантаження. Це ще і технічна вправність. До речі, перечитуючи листи початкувачів поетів, ми давно помітили, що багато хто з них зовсім не має уявлення про розміри віршів, види строфіки, рим і т. п.

Подібних прикладів можна навести чимало. Отож сьогодні ми поговоримо про віршованій розмір хорей.

Це двоскладова стопа (є і трискладові) з наголосом на першому складі. Для прикладу наведемо такі рядки:

Ходить кіт коло воріт,
Чеше лапкою живіт.

Відлічить у кожному рядку з першого слова по два склади, це і буде стопа, і відкреслить їх унизу дужкою. Розставте наголоси.

Хорей може бути двостопним:

Гетьте, ночі!
Ночі темні!
Або трьохстопним:
Бігли, бігли коні,
Білий, білий сніг.

А також чотирьохстопним, п'ятистопним і т. д. Вид визначається дуже просто: за підрахунками кількості стоп у рядку.

Шановні наші студійці, лийно ми розглянули один із п'яти популярних віршованих розмірів. Пропонуємо вам написати вірш чотирьохстопним хореем. Тема: весна і молодість.

Це буде ваше перше лабораторне завдання. Отож зпишіть нам творчіх успіхів і чекаємо листів-віршів.

В. ГОНЧАРЕНКО,
член обласного літ-об'єднання.

ПАРК КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА. В суботу о 13 год. — рухавці ігри для дітей. У неділю о 14 год. — конкурс віршів і пісень «Квітуй, наш рідний край» (на приз парку). В суботу і неділю працюють атракціони, ігрові автомати, шахово-нашковий клуб і для дошкільнят — автоматогойдажки.

НА ЛАЦ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ЖОВТЯ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА». В суботу виступає самодіяльний театр-студія «Метроном», у неділю — народний самодіяльний ансамбль танцю «Колос».

Початок о 19 год. БУДИНОК КУЛЬТУРИ ІМЕНІ І. С. КОМАНІНЦЯ. В суботу і неділю — засідання молодіжного музичного диско клубу «Олімпія».

КІНО

«Комсомолец». 13, 14 березня — «ПРИПІШКА ПОРА КОХАТИ» (9.40, 12.30, 15.20, 18.10, 20.50). «Мир». 13, 14 березня — «НА ГРАФСЬКИХ РУНАХ» (9.30, 10.50, 13.00, 15.20, 18.10, 20.50).

ПУТІВКА НА ВИХІДНИЙ ДЕНЬ

14.20). «НА ГРАНАТОВИХ ОСТРОВАХ» (15.30, 17.10, 18.50, 20.50).

«Вогник». 13, 14 березня — «НА ГРАНАТОВИХ ОСТРОВАХ». (9.15, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 21.00).

Ім. Дзержинського. 13, 14 березня у червоному залі — «ТАЄМНИЦІ МОТЕЛЮ «МЕДОВИЙ МІСЯЦЬ» (9.20, 11.20, 13.20, 15.20, 17.10, 19.00, 21.20). у голубому залі — «ЛІМУЗИН КОЛЬОРУ БІЛОЇ НОЧІ» (9.30, 11.30, 13.30, 15.30, 17.30, 19.10, 21.00). 12 березня — «ЖІВІ СПЕВУЧІ ДРІЗДІ» (19.10).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українською мовою.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
бул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу громадської роботи — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БЖ 03295.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друк. арш.

Зам. № 125. Тираж 51300.